

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 29ης Ιουνίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών — Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως — Άρθρο 4, σημείο 6 — Δέσμευση του κράτους μέλους εκτελέσεως να εκτελέσει την ποινή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο — Εφαρμογή — Υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας»

Στην υπόθεση C-579/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το rechtbank Άμστερνταμ (πρωτοδικείο του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Νοεμβρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης περί εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε σε βάρος του

Daniel Adam Popławski,

παρισταμένης της

Openbaar Ministerie,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πέμπτου τμήματος, M. Berger (εισηγήτρια), A. Borg Barthet και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Σεπτεμβρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο D. A. Popławski, εκπροσωπούμενος από τον P. J. Verbeek, advocaat,
- η Openbaar Ministerie, εκπροσωπούμενη από τον K. van der Schaft και την J. Asbroek,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. K. Bulterman και B. Koorman, καθώς και από τον J. Langer,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Φεβρουαρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως στις Κάτω Χώρες ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (στο εξής: ΕΕΣ) που εκδόθηκε από το Sąd Rejonowy w Poznaniu (περιφερειακό πρωτοδικείο του Ροζναί, Πολωνία) σε βάρος του Daniel Adam Popławski, προς τον σκοπό εκτελέσεως, στην Πολωνία, στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 6 και 11 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 έχουν ως εξής:

«(6) Το [ΕΕΣ] το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως "ακρογωνιαίος λίθος" της δικαστικής συνεργασίας.

[...]

(11) Το [ΕΕΣ] θα πρέπει να αντικαταστήσει, μεταξύ των κρατών μελών, όλες τις προηγούμενες νομικές πράξεις σχετικά με την έκδοση, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του τίτλου III της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν [, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπεγράφη στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990 και τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1995 (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19),] που αφορούν την έκδοση.»
- 4 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε [ΕΕΣ] βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.»

- 5 Το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του [ΕΕΣ]», ορίζει τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του [ΕΕΣ]:

[...]

6. εάν το [ΕΕΣ] έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο·

[...]».

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ

- 6 Το άρθρο 28 της αποφάσεως-πλαίσιου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταβατική διάταξη», ορίζει τα εξής:

«1. Αιτήσεις οι οποίες παραλαμβάνονται πριν τις 5 Δεκεμβρίου 2011, εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες νομοθετικές πράξεις για τη μεταφορά καταδίκων. Αιτήσεις που παραλαμβάνονται μετά την ημερομηνία αυτή διέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

2. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαίσιο από το Συμβούλιο, να δηλώσει ότι, σε περιπτώσεις όπου η αμετάκλητη απόφαση έχει εκδοθεί πριν από την ημερομηνία την οποία προσδιορίζει, ως κράτος έκδοσης και εκτέλεσης, θα συνεχίσει να εφαρμόζει τις υπάρχουσες νομικές πράξεις περί μεταφοράς καταδίκων που ίσχυαν πριν από τις 5 Δεκεμβρίου 2011. Αν έχει γίνει τέτοια δήλωση, οι πράξεις αυτές θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές σε σχέση με όλα τα λοιπά κράτη μέλη ασχέτως εάν έχουν προβεί ή όχι στην αυτή δήλωση. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 5ης Δεκεμβρίου 2011. Η εν λόγω δήλωση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 7 Το άρθρο 6 του Overleveringswet (νόμος για την παράδοση), της 29ης Απριλίου 2004 (*Stb.* 2004, αριθ. 195), που μεταφέρει την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 στο ολλανδικό δίκαιο, όπως ίσχυε μέχρι τη θέση σε ισχύ των ολλανδικών διατάξεων που έθεσαν σε εφαρμογή την απόφαση-πλαίσιο 2008/909 (στο εξής: OLW), προέβλεπε τα εξής:

«1. Η παράδοση Ολλανδού υπηκόου δύναται να επιτραπεί εφόσον ζητηθεί για τους σκοπούς ποινικής έρευνας στρεφόμενης εναντίον του και εφόσον, κατά τη δικαστική αρχή εκτέλεσεως, διασφαλίζεται ότι, αν ο εν λόγω υπήκοος καταδικαστεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε στερητική της ελευθερίας ποινή απαλλαγμένη αιρέσεων για πράξεις για τις οποίες δύναται να επιτραπεί η παράδοση, θα μπορεί να εκτίσει την ποινή αυτή στις Κάτω Χώρες.

2. Παράδοση Ολλανδού υπηκόου δεν επιτρέπεται αν αυτή ζητείται για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

3. Σε περίπτωση αρνήσεως παραδόσεως αποκλειστικά βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2 [...], η εισαγγελική αρχή γνωστοποιεί στη δικαστική αρχή εκδόσεως της αποφάσεως ότι είναι διατεθειμένη να αναλάβει την εκτέλεση της αποφάσεως σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11 της Συμβάσεως για τη μεταφορά καταδίκων[, που υπεγράφη στο Στρασβούργο στις 21 Μαρτίου 1983,] ή σύμφωνα με τα οριζόμενα σε άλλη εφαρμοστέα σύμβαση.

4. Η εισαγγελική αρχή ενημερώνει αμελλητί τον Υπουργό [...] για κάθε άρνηση παραδόσεως η οποία γνωστοποιείται με τη δήλωση της παραγράφου 3 ότι οι Κάτω Χώρες είναι διατεθειμένες να αναλάβουν την εκτέλεση της αλλοδαπής αποφάσεως.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 έχουν εφαρμογή και επί αλλοδαπού έχοντος άδεια παραμονής αορίστου χρόνου, εφόσον αυτός δύναται να διωχθεί στις Κάτω Χώρες για τις πράξεις τις οποίες αφορά το [ΕΕΣ] και εφόσον αναμένεται ότι δεν θα χάσει το δικαίωμά του διαμονής στις Κάτω Χώρες συνεπεία ποινής ή μέτρου ασφαλείας που θα εκδοθεί σε βάρος του μετά την παράδοση.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 8 Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2007, η οποία κατέστη αμετάκλητη στις 13 Ιουλίου 2007, το Sąd Rejonowy w Poznaniu (περιφερειακό πρωτοδικείο του Ροζναή) καταδίκασε τον D. A. Popławski, Πολωνό υπήκοο, σε στερητική της ελευθερίας ποινή ενός έτους με αναστολή. Με απόφαση της 15ης Απριλίου 2010, το δικαστήριο αυτό διέταξε την εκτέλεση της ποινής.
- 9 Στις 7 Οκτωβρίου 2013, το εν λόγω δικαστήριο εξέδωσε ΕΕΣ κατά του D. A. Popławski προς τον σκοπό εκτελέσεως της ανωτέρω ποινής.
- 10 Στο πλαίσιο της κύριας δίκης, που αφορά την εκτέλεση αυτού του ΕΕΣ, το rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο του Άμστερνταμ, Πολωνία) διερωτάται αν πρέπει να εφαρμόσει το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 5, του OLW, που προβλέπει λόγο μη εκτελέσεως ΕΕΣ υπέρ, μεταξύ άλλων, των προσώπων που κατοικούν στις Κάτω Χώρες, όπως ο D. A. Popławski.
- 11 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, του OLW, οι Κάτω Χώρες, όταν αρνούνται την εκτέλεση ΕΕΣ, πρέπει να δηλώνουν ότι «είναι διατεθειμέν[ες]» να αναλάβουν την εκτέλεση της ποινής με βάση σύμβαση που έχουν συνάψει με το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος. Διευκρινίζει ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η ανάληψη της εκτελέσεως εξαρτάται από την υποβολή σχετικού αιτήματος από την Πολωνία. Εντούτοις, η πολωνική νομοθεσία δεν επιτρέπει την υποβολή τέτοιου αιτήματος όταν ο ενδιαφερόμενος είναι Πολωνός υπήκοος.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, άρνηση παραδόσεως είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ατιμωρησία του προσώπου το οποίο αφορά το ΕΕΣ. Συγκεκριμένα, μετά την έκδοση της αποφάσεως για την άρνηση της παραδόσεως, η ανάληψη της εκτελέσεως της ποινής θα μπορούσε να αποδειχθεί αδύνατη, μεταξύ άλλων, λόγω μη υποβολής σχετικού αιτήματος εκ μέρους του κράτους μέλους εκδόσεως και η αδυναμία αυτή ουδόλως επηρεάζει την απόφαση για άρνηση παραδόσεως του καταζητούμενου προσώπου.
- 13 Το Rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο του Άμστερνταμ), διατηρώντας, υπό τις συνθήκες αυτές, αμφιβολίες σχετικά με τη συμφωνία του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, του OLW προς το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, το οποίο επιτρέπει την άρνηση παραδόσεως μόνον

εφόσον το κράτος μέλος εκτελέσεως «δεσμεύεται» να εκτελέσει την ποινή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Δύναται κράτος μέλος εκτελέσεως να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 κατά τέτοιον τρόπο ώστε:

- η δικαστική του αρχή εκτελέσεως να είναι άνευ ετέρου υποχρεωμένη να αρνείται την παράδοση υπηκόου ή κατοίκου του κράτους μέλους αυτού προς τον σκοπό εκτελέσεως,
- η άρνηση αυτή να συνεπάγεται αυτοδικαίως ότι το εν λόγω κράτος μέλος είναι διατεθειμένο να αναλάβει την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε σε αυτόν τον υπήκοο ή κάτοικο,
- αλλά η απόφαση να αναληφθεί η εκτέλεση να λαμβάνεται μόνο μετά την άρνηση παραδόσεως και η θετική απόφαση να εξαρτάται από (1) την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σύμβαση ισχύουσα μεταξύ του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος και του κράτους μέλους εκτελέσεως, (2) τις προϋποθέσεις που θέτει η σύμβαση αυτή και (3) τη συνεργασία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, υπό τη μορφή π.χ. υποβολής σχετικού αιτήματος,

με αποτέλεσμα να υπάρχει ο κίνδυνος το κράτος μέλος εκτελέσεως να μην μπορεί, μετά την άρνηση παραδόσεως, να αναλάβει την εκτέλεση της ποινής ενώ ο κίνδυνος αυτός δεν αναιρεί την υποχρέωση αρνήσεως της παραδόσεως προς τον σκοπό εκτελέσεως;

2) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει αρνητικής απαντήσεως:

- α) δύναται ο εθνικός δικαστής να εφαρμόσει ευθέως τις διατάξεις της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 ακόμη και αν, βάσει του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις [(ΕΕ 2012, C 326, p. 322)], τα έννομα αποτελέσματα της εν λόγω αποφάσεως-πλασιού πρέπει, μετά την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης της Λισαβώνας, να διατηρούνται έως ότου η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο καταργηθεί, ακυρωθεί ή τροποποιηθεί, και
- β) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 αρκούντως ακριβές και απαλλαγμένο αιρέσεων ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή;

3) Αν το πρώτο ερώτημα και το δεύτερο ερώτημα, υπό β), χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος, του οποίου το εσωτερικό δίκαιο απαιτεί για την ανάληψη της εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στην αλλοδαπή την ύπαρξη νομικής βάσεως σε σχετική διεθνή σύμβαση, να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της εν λόγω αποφάσεως-πλασιού ερμηνεύοντας τη διάταξη αυτή υπό την έννοια ότι η ίδια συνιστά την απαιτούμενη νομική βάση σε διεθνή σύμβαση, και τούτο για την αποτροπή του κινδύνου ατιμωρησίας ο οποίος συνδέεται με την εν λόγω προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο απαίτηση να υπάρχει νομική βάση σε διεθνή σύμβαση;

4) Αν το πρώτο ερώτημα και το δεύτερο ερώτημα, υπό β), χρήζουν αρνητικής απαντήσεως: δύναται κράτος μέλος εκτελέσεως να εφαρμόζει στο εσωτερικό του δίκαιο το άρθρο 4, σημείο 6, της επίμαχης αποφάσεως-πλασιού κατά τέτοιον τρόπο ώστε το εν λόγω κράτος μέλος, για την άρνηση της παραδόσεως κατοίκου του κράτους μέλους εκτελέσεως ο οποίος είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους, να θέτει ως προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως έχει δικαιοδοσία για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρει το ΕΕΣ και ότι δεν υπάρχει κανένα πρακτικό εμπόδιο, όπως άρνηση του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος να διαβιβάσει την ποινική δικογραφία στο κράτος μέλος εκτελέσεως, για ποινική δίωξη του εν λόγω κατοίκου στο κράτος μέλος εκτελέσεως για τις ίδιες αξιόποινες πράξεις, ενώ δεν θέτει τέτοια προϋπόθεση όταν η άρνηση παραδόσεως προς τον σκοπό εκτελέσεως αφορά υπήκοο του κράτους μέλους εκτελέσεως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτική παρατήρηση

- 14 Τα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν τη συμφωνία προς την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως που δεν ισχύει πλέον λόγω της καταργήσεώς της και της αντικαταστάσεώς της από τα εθνικά μέτρα που αποσκοπούν στη θέση της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909 σε εφαρμογή.
- 15 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η εν λόγω εθνική νομοθετική ρύθμιση παραμένει εφαρμοστέα στη διαφορά της κύριας δίκης, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προέβη, βάσει του άρθρου 28 της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909, σε δήλωση σύμφωνα με την οποία, κατ' ουσίαν, θα συνεχίσει να εφαρμόζει στις αποφάσεις που κατέστησαν αμετάκλητες πριν τις 5 Δεκεμβρίου 2011, όπως η εκδοθείσα σε βάρος του D. A. Poplawski, τις προγενέστερες αυτής της αποφάσεως-πλαισίου νομικές πράξεις περί μεταφοράς καταδίκων. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμφισβητεί το κύρος της δηλώσεως αυτής καθώς και της ανάλογης δηλώσεως στην οποία προέβη η Δημοκρατία της Πολωνίας, και εκτιμά ότι η περίπτωση της διαφοράς της κύριας δίκης, σε αντίθεση προς την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, διέπεται από τις εθνικές διατάξεις που θέτουν σε εφαρμογή την απόφαση-πλαίσιο 2008/909.
- 16 Το Δικαστήριο έχει κρίνει, συναφώς, ότι πρέπει, κατ' αρχήν, να περιορίζει την εξέτασή του στα στοιχεία εκτιμήσεως που αποφάσισε να του υποβάλει το αιτούν δικαστήριο με την αίτησή του για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Συνεπώς, όσον αφορά την εφαρμογή της κρίσιμης εθνικής ρυθμίσεως, το Δικαστήριο πρέπει να αποφαίνεται λαμβάνοντας ως βάση την κατάσταση την οποία το αιτούν δικαστήριο θεωρεί αποδεδειγμένη (απόφαση της 8ης Ιουνίου 2016, Hünnebeck, C-479/14, EU:C:2016:412, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο, εντός του κανονιστικού και πραγματικού πλαισίου που αυτό προσδιορίζει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, τεκμαίρονται λυσιτελή (απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2016, Eurosanamientos κ.λπ., C-532/15 και C-538/15, EU:C:2016:932, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο θα πρέπει να απαντηθούν βάσει του κανονιστικού και πραγματικού πλαισίου που το δικαστήριο αυτό προσδιόρισε.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 18 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει την έννοια ότι αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους θέτουσα σε εφαρμογή τη διάταξη αυτή, η οποία, σε περίπτωση που η παράδοση αλλοδαπού υπηκόου διαθέτοντος άδεια παραμονής αορίστου χρόνου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ζητείται από άλλο κράτος μέλος προς τον σκοπό εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στον εν λόγω αλλοδαπό υπήκοο με δικαστική απόφαση καταστάσα αμετάκλητη, αφενός, δεν επιτρέπει την παράδοση αυτή και, αφετέρου, περιορίζεται στην πρόβλεψη της υποχρεώσεως των δικαστικών αρχών του πρώτου κράτους μέλους να γνωστοποιήσουν στις δικαστικές αρχές του δεύτερου κράτους μέλους ότι είναι διατεθειμένες να αναλάβουν την εκτέλεση της δικαστικής αυτής αποφάσεως, χωρίς, κατά τον χρόνο της αρνήσεως της παραδόσεως, να διασφαλίζεται η πραγματική ανάληψη της εκτελέσεως και χωρίς, επιπλέον, να μπορεί, σε περίπτωση που η εν λόγω ανάληψη αποδειχθεί ακολούθως αδύνατη, να ανατραπεί η άρνηση αυτή.
- 19 Συναφώς, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 προκύπτει, κατ' αρχάς, ότι η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ΕΕΣ βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της αποφάσεως-πλαισίου. Πλην εξαιρετικών περιστάσεων, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως δεν μπορούν,

- όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, να αρνηθούν την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος παρά μόνον στις εξαντλητικώς απαριθμούμενες περιπτώσεις μη εκτελέσεως που προβλέπει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο και η εκτέλεση του ΕΕΣ μπορεί να εξαρτάται μόνον από μία εκ των περιοριστικών προβλεπομένων στην εν λόγω απόφαση-πλαίσιο προϋποθέσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 80 και 82 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, ενώ η εκτέλεση του ΕΕΣ αποτελεί τον κανόνα, η άρνηση εκτελέσεως γίνεται αντιληπτή ως εξαίρεση η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά.
- 20 Περαιτέρω, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 προβλέπει ένα λόγο προαιρετικής μη εκτελέσεως του ΕΕΣ, βάσει του οποίου η δικαστική αρχή εκτελέσεως «μπορεί» να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ που εκδόθηκε προς τον σκοπό εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής, όταν, μεταξύ άλλων, ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτελέσεως, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της κύριας δίκης, και το κράτος αυτό «δεσμεύεται» να εκτελέσει την εν λόγω ποινή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.
- 21 Κατά συνέπεια, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 προκύπτει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 30 των προτάσεών του, ότι, όταν ένα κράτος μέλος έχει επιλέξει να μεταφέρει τη διάταξη αυτή στο εσωτερικό δίκαιο, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει τουλάχιστον να διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά το κατά πόσον πρέπει να αρνηθεί να εκτελέσει το ΕΕΣ ή όχι. Συναφώς, η εν λόγω αρχή πρέπει να μπορεί να λάβει υπόψη τον σκοπό που επιδιώκεται με τον λόγο προαιρετικής μη εκτελέσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή, ο οποίος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, συνίσταται στην παροχή στη δικαστική αρχή εκτελέσεως της δυνατότητας να μεριμνήσει ιδιαίτερα ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεως του καταζητουμένου μετά την έκτιση της ποινής στην οποία αυτός έχει καταδικασθεί (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, *Lopes Da Silva Jorge*, C-42/11, EU:C:2012:517, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 22 Από το γράμμα του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 προκύπτει επίσης, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 45 των προτάσεών του, ότι κάθε άρνηση εκτελέσεως του ΕΕΣ προϋποθέτει πραγματική δέσμευση του κράτους μέλους εκτελέσεως να εκτελέσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που έχει επιβληθεί στον καταζητούμενο, με αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση, το γεγονός και μόνον ότι το κράτος αυτό δηλώνει ότι είναι «διατεθειμένο» να προβεί σε εκτέλεση της ποινής να μην μπορεί να θεωρηθεί ικανό να δικαιολογήσει μια τέτοια άρνηση. Ως εκ τούτου, πριν από κάθε άρνηση εκτελέσεως ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εξακριβώνει τη δυνατότητα πραγματικής εκτελέσεως της ποινής σύμφωνα με το εσωτερικό της δίκαιο. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκτελέσεως αδυνατεί να δεσμευθεί ότι θα προβεί σε πραγματική εκτέλεση της ποινής, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εκτελέσει το ΕΕΣ και, συνεπώς, να παραδώσει τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 23 Κατά συνέπεια, ρύθμιση κράτους μέλους η οποία θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, προβλέποντας ότι οι δικαστικές αρχές του κράτους αυτού είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωμένες να αρνηθούν την εκτέλεση ΕΕΣ εάν ο καταζητούμενος είναι κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους, χωρίς οι αρχές αυτές να διαθέτουν οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως και χωρίς το εν λόγω κράτος μέλος να δεσμεύεται να προβεί σε πραγματική εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που έχει επιβληθεί στον καταζητούμενο αυτόν, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό κίνδυνο ατιμωρησίας του εν λόγω καταζητούμενου, δεν μπορεί να θεωρηθεί σύμφωνη προς την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο.
- 24 Συνεπώς, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει την έννοια ότι αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους θέτουσα σε εφαρμογή τη διάταξη αυτή, η οποία, σε περίπτωση που η παράδοση αλλοδαπού υπηκόου διαθέτοντος άδεια παραμονής αορίστου χρόνου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ζητείται από άλλο κράτος μέλος προς τον σκοπό εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στον εν λόγω αλλοδαπό υπήκοο με δικαστική απόφαση καταστάσα αμετάκλητη, αφενός, δεν

επιτρέπει την παράδοση αυτή και, αφετέρου, περιορίζεται στην πρόβλεψη της υποχρέωσης των δικαστικών αρχών του πρώτου κράτους μέλους να γνωστοποιήσουν στις δικαστικές αρχές του δεύτερου κράτους μέλους ότι είναι διατεθειμένες να αναλάβουν την εκτέλεση της δικαστικής αυτής αποφάσεως, χωρίς, κατά τον χρόνο της αρνήσεως της παραδόσεως, να διασφαλίζεται η πραγματική ανάληψη της εκτελέσεως και χωρίς, επιπλέον, να μπορεί, σε περίπτωση που η εν λόγω ανάληψη αποδειχθεί ακολούθως αδύνατη, να ανατραπεί η άρνηση αυτή.

Επί του δευτέρου και του τρίτου ερωτήματος

- 25 Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 έχουν άμεσο αποτέλεσμα και, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, αν μπορεί το ολλανδικό δίκαιο να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, υπό την έννοια ότι, όταν κράτος μέλος απαιτεί για την ανάληψη της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής την ύπαρξη νομικής βάσεως σε διεθνή σύμβαση, τότε το ίδιο το άρθρο 4, σημείο 6, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο συνιστά την απαιτούμενη από το εσωτερικό δίκαιο νομική βάση σε διεθνή σύμβαση.
- 26 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 στερείται άμεσου αποτελέσματος. Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο εκδόθηκε βάσει του πρώην τρίτου πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΕ (όπως ίσχυε πριν την Συνθήκη της Λισσαβώνας). Η διάταξη αυτή όμως προέβλεπε ότι οι αποφάσεις-πλαίσιο δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ognjanov, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψη 56).
- 27 Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, τα έννομα αποτελέσματα των πράξεων των θεσμικών και λοιπών οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης οι οποίες εκδόθηκαν βάσει της Συνθήκης ΕΕ πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας διατηρούνται έως ότου οι πράξεις αυτές καταργηθούν, ακυρωθούν ή τροποποιηθούν κατ' εφαρμογήν των Συνθηκών. Όπως όμως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν καταργήθηκε ούτε ακυρώθηκε ούτε τροποποιήθηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας.
- 28 Κατά συνέπεια, οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 δεν παράγουν μεν άμεσο αποτέλεσμα, όμως, σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β, ΕΕ, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο δεσμεύει τα κράτη μέλη ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, καταλείποντας στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ognjanov, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψη 56).
- 29 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 19 έως 24 της παρούσας αποφάσεως, όταν δεν πληρούνται οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 προϋποθέσεις, το άρθρο 1, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εκτελούν κάθε ΕΕΣ βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως.
- 30 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν από απόφαση-πλαίσιο (βλ. συναφώς, κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Ιουνίου 2005, Pupino, C-105/03, EU:C:2005:386, σκέψη 42).
- 31 Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο δεσμευτικός χαρακτήρας αποφάσεως-πλαίσιο συνεπάγεται ότι οι εθνικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών δικαστηρίων, υπέχουν υποχρέωση σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου. Εφαρμόζοντας το εθνικό δίκαιο, τα δικαστήρια αυτά οφείλουν, συνεπώς, όταν καλούνται να το ερμηνεύσουν, να το πράττουν κατά το μέτρο του δυνατού με γνώμονα το γράμμα και τον σκοπό της

αποφάσεως-πλαisiού, προκειμένου να επιτυγχάνεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με αυτήν. Η εν λόγω υποχρέωση σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου είναι συμφυής προς το σύστημα της Συνθήκης ΛΕΕ, καθόσον, βάσει αυτής, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης οσάκις αποφαινόμενοι επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ογνγανον, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψεις 58 και 59 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 32 Βεβαίως, η αρχή της σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου έχει ορισμένα όρια. Ειδικότερα, η υποχρέωση του εθνικού δικαστή να ανατρέχει στο περιεχόμενο μιας αποφάσεως-πλαisiού όποτε ερμηνεύει και εφαρμόζει τους κρίσιμους κανόνες του εθνικού του δικαίου οριοθετείται από τις γενικές αρχές του δικαίου, ειδικότερα από εκείνες της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, μεταξύ άλλων, η εν λόγω υποχρέωση δεν μπορεί να οδηγεί, βάσει της αποφάσεως-πλαisiού και ανεξάρτητα από νόμο που έχει ενδεχομένως εκδοθεί προς εφαρμογή της, στη θεμελίωση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης των ενεργούντων κατά παράβαση των διατάξεων της (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ογνγανον, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψεις 62 έως 64 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 33 Επιπλέον, η αρχή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για να θεμελιώσει ερμηνεία *contra legem* του εθνικού δικαίου (απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Εντούτοις, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να πράττουν ό,τι είναι δυνατό εντός των ορίων της δικαιοδοσίας τους, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα της οικείας αποφάσεως-πλαisiού και να καταλήγουν σε λύση σύμφωνη προς τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 35 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η υποχρέωση σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας επιβάλλει στα εθνικά δικαστήρια να μεταβάλουν, εφόσον είναι αναγκαίο, μια πάγια νομολογία αν αυτή στηρίζεται σε ερμηνεία του εσωτερικού δικαίου ασυμβίβαστη προς τους σκοπούς αποφάσεως-πλαisiού (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ογνγανον, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψη 67 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Το Δικαστήριο έχει επίσης αποφανθεί ότι, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο εκτιμήσει ότι βρίσκεται σε αδυναμία να ερμηνεύσει διάταξη του εσωτερικού δικαίου κατά τρόπο σύμφωνο με απόφαση-πλαisiό, λόγω του ότι δεσμεύεται από την ερμηνεία της εθνικής αυτής διατάξεως στην οποία προέβη το εθνικό ανώτατο δικαστήριο με ερμηνευτική απόφαση, εναπόκειται στο δικαστήριο αυτό να εξασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της αποφάσεως-πλαisiού, αποφασίζοντας αυτεπαγγέλτως, εφόσον είναι αναγκαίο, να μην ακολουθήσει την εκ μέρους του εθνικού ανωτάτου δικαστηρίου ερμηνεία, εφόσον η ερμηνεία αυτή δεν συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ογνγανον, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψεις 69 και 70).
- 37 Κατόπιν των διευκρινίσεων αυτών, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εν προκειμένω, μολονότι η υποχρέωση του εθνικού δικαστή να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 συνεπάγεται την υποχρέωση του ολλανδικού κράτους να εκτελέσει το επίμαχο ΕΕΣ ή, σε περίπτωση αρνήσεως, την υποχρέωσή του να διασφαλίσει την πραγματική εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε στην Πολωνία, ουδόλως επηρεάζει τον προσδιορισμό της ποινικής ευθύνης του D. A. Popławski που απορρέει από την απόφαση που εξέδωσε σε βάρος του, στις 5 Φεβρουαρίου 2007, το Sąd Rejonowy w Poznaniu (περιφερειακό πρωτοδικείο του Poznań) και, κατά μείζονα λόγο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτείνει την ευθύνη αυτή.

- 38 Πρέπει ακόμη να επισημανθεί ότι το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, σε αντίθεση προς ό,τι υπαινίχθηκε η Openbaar Ministerie (εισαγγελική αρχή, Κάτω Χώρες), κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η δήλωση με την οποία η εν λόγω εισαγγελική αρχή γνωστοποίησε στη δικαστική αρχή εκδόσεως ότι είναι διατεθειμένη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 3, του OLW, να αναλάβει την εκτέλεση της ποινής βάσει του επίμαχου ΕΕΣ δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως αποτελούσα πραγματική δέσμευση του ολλανδικού κράτους να εκτελέσει την ποινή αυτή, εκτός αν το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσίου 2002/584 αποτελεί νομική βάση σε διεθνή σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, του OLW για την πραγματική εκτέλεση τέτοιας ποινής στις Κάτω Χώρες.
- 39 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να ερμηνεύει την εσωτερική νομοθεσία κράτους μέλους (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, Agro Foreign Trade & Agency, C-507/15, EU:C:2017:129, σκέψη 23 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, εναπόκειται αποκλειστικώς και μόνον στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει κατά πόσον το ολλανδικό δίκαιο μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξομοιώνει την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 με τέτοια νομική βάση σε διεθνή σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, του OLW.
- 40 Εντούτοις, το Δικαστήριο, καλούμενο στο πλαίσιο διαδικασίας εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμες απαντήσεις, είναι αρμόδιο να παράσχει, με βάση τη δικογραφία της υποθέσεως της κύριας δίκης και τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις που του έχουν υποβληθεί, τα στοιχεία που θα δώσουν στο εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα να εκδώσει την απόφασή του (βλ., συναφώς, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, σκέψη 56).
- 41 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 11 της αποφάσεως-πλαίσίου 2002/584, το ΕΕΣ θα πρέπει να αντικαταστήσει, μεταξύ των κρατών μελών, όλες τις προηγούμενες νομικές πράξεις σχετικά με την έκδοση, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του τίτλου III της μνημονευόμενης στη σκέψη 3 της παρούσας αποφάσεως σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, που αφορούν την έκδοση. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αντικατέστησε όλες τις συναφθείσες μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών συμβάσεις για το ζήτημα αυτό και, μολονότι υπάγεται σε ιδιαίτερο, καθοριζόμενο από το δίκαιο της Ένωσης νομικό καθεστώς, ισχύει παράλληλα με τις συμβάσεις περί εκδόσεως που δεσμεύουν τα διάφορα κράτη μέλη έναντι τρίτων κρατών, δεν φαίνεται να αποκλείεται εξ αρχής η εξομίωση της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσίου με μια τέτοια σύμβαση.
- 42 Αφετέρου, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν περιέχει διάταξη δυνάμενη να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι αποκλείει την ερμηνεία των όρων «άλλη εφαρμοστέα σύμβαση» του άρθρου 6, παράγραφος 3, του OLW υπό την έννοια ότι οι όροι αυτοί καλύπτουν και το άρθρο 4, σημείο 6, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσίου, εφόσον μια τέτοια ερμηνεία θα παρείχε τη δυνατότητα να διασφαλιστεί ότι η δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει το ΕΕΣ θα ασκηθεί μόνον υπό την προϋπόθεση της διασφαλίσεως της πραγματικής εκτελέσεως στις Κάτω Χώρες της ποινής που επιβλήθηκε σε βάρος του D. A. Poplawski, ώστε να επιτευχθεί λύση σύμφωνη προς τον σκοπό που επιδιώκει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο.
- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσίου 2002/584 δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα. Εντούτοις, το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο υποχρεούται, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό ερμηνευτικές μεθόδους, να ερμηνεύει, στο μέτρο του δυνατού, τις επίμαχες στην κύρια δίκη εθνικές διατάξεις υπό το πρίσμα του γράμματος και του σκοπού της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσίου, πράγμα που σημαίνει, εν προκειμένω, ότι, σε περίπτωση αρνήσεως εκτελέσεως ΕΕΣ εκδοθέντος για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί, στο κράτος μέλος εκδόσεως, αμετάκλητη δικαστική απόφαση που το καταδικάζει σε

στερητική της ελευθερίας ποινή, οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκτελέσεως έχουν την υποχρέωση να διασφαλίσουν οι ίδιες την πραγματική εκτέλεση της ποινής που έχει επιβληθεί στο εν λόγω πρόσωπο.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

- 44 Με το τέταρτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ εκδοθέν για την παράδοση υπηκόου άλλου κράτους μέλους, κατά του οποίου έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση που τον καταδικάζει σε στερητική της ελευθερίας ποινή, για τον λόγο και μόνον ότι το πρώτο κράτος μέλος σκοπεύει να ασκήσει κατά του προσώπου αυτού διώξεις αφορώσες τις ίδιες πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, ενώ το κράτος μέλος αυτό αρνείται συστηματικώς την παράδοση των δικών του υπηκόων προς τον σκοπό εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων που τους καταδικάζουν σε στερητικές της ελευθερίας ποινές.
- 45 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 δεν περιέχει κανένα στοιχείο το οποίο να καθιστά δυνατή την ερμηνεία της διατάξεως αυτής υπό την έννοια ότι επιτρέπει στη δικαστική αρχή κράτους μέλους να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ σε περίπτωση που θα μπορούσαν να ασκηθούν στο έδαφος του κράτους αυτού κατά του καταζητουμένου νέες ποινικές διώξεις, για τις ίδιες πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί κατ' αυτού αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου.
- 46 Πράγματι, πέραν του γεγονότος ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 δεν κάνει καμία αναφορά στη δυνατότητα αυτή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι κανείς δεν διώκεται ποινικά για αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικασθεί εντός της Ένωσης με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με τον νόμο.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι η ερμηνεία αυτή δεν είναι, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης, δεν είναι απαραίτητο να λάβει το Δικαστήριο θέση επί του ζητήματος κατά πόσον αυτή θα οδηγούσε σε πιθανή δυσμενή διάκριση μεταξύ των υπηκόων των Κάτω Χωρών και των υπηκόων των άλλων κρατών μελών, η οποία θα ήταν επίσης αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 48 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ εκδοθέν για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση που το καταδικάζει σε στερητική της ελευθερίας ποινή, για τον λόγο και μόνον ότι το κράτος μέλος αυτό σκοπεύει να ασκήσει κατά του προσώπου αυτού διώξεις αφορώσες τις ίδιες πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 49 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχει την έννοια ότι αποκλείει νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους θέτουσα σε εφαρμογή τη διάταξη αυτή, η οποία, σε περίπτωση που η παράδοση αλλοδαπού υπηκόου διαθέτοντος άδεια παραμονής αορίστου χρόνου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ζητείται από άλλο κράτος μέλος προς τον σκοπό εκτέλεσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στον εν λόγω αλλοδαπό υπήκοο με δικαστική απόφαση καταστάσα αμετάκλητη, αφενός, δεν επιτρέπει την παράδοση αυτή και, αφετέρου, περιορίζεται στην πρόβλεψη της υποχρεώσεως των δικαστικών αρχών του πρώτου κράτους μέλους να γνωστοποιήσουν στις δικαστικές αρχές του δεύτερου κράτους μέλους ότι είναι διατεθειμένες να αναλάβουν την εκτέλεση της δικαστικής αυτής αποφάσεως, χωρίς, κατά τον χρόνο της αρνήσεως της παραδόσεως, να διασφαλίζεται η πραγματική ανάληψη της εκτέλεσεως και χωρίς, επιπλέον, να μπορεί, σε περίπτωση που η εν λόγω ανάληψη αποδειχθεί ακολούθως αδύνατη, να ανατραπεί η άρνηση αυτή.
- 2) Οι διατάξεις της αποφάσεως πλαisiού 2002/584 δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα. Εντούτοις, το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο υποχρεούται, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό ερμηνευτικές μεθόδους, να ερμηνεύει, στο μέτρο του δυνατού, τις επίμαχες στην κύρια δίκη εθνικές διατάξεις υπό το πρίσμα του γράμματος και του σκοπού της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, πράγμα που σημαίνει, εν προκειμένω, ότι, σε περίπτωση αρνήσεως εκτέλεσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως εκδοθέντος για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί, στο κράτος μέλος εκδόσεως, αμετάκλητη δικαστική απόφαση που το καταδικάζει σε στερητική της ελευθερίας ποινή, οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσεως έχουν την υποχρέωση να διασφαλίσουν οι ίδιες την πραγματική εκτέλεση της ποινής που έχει επιβληθεί στο εν λόγω πρόσωπο.
- 3) Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως εκδοθέν για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση που το καταδικάζει σε στερητική της ελευθερίας ποινή, για τον λόγο και μόνον ότι το κράτος μέλος αυτό σκοπεύει να ασκήσει κατά του προσώπου αυτού διώξεις αφορώσες τις ίδιες πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση.

(υπογραφές)